

Tahterevalli

– İ.ÇELİKLİ · 14 Kasım 2014

baharda-güzde hemen her ilkindin
meydanlarda hayatlarda çocuklar toplanır
ortada açılan çukurdaki dikmenin,
etrafı taşla sıkıştırılır,

sivri tepesindeki uzun sırtık biraz kalınca
direğe oturtulmuş ortasındaki
kömürlü çukurdan
sırığın iki ucuna karınlarından
dengelenmiş çocuklar
biri aşağıdayken diğeri yukarıda
sanki birbirine yetişmek için koşarlar

oysa;biri doğudayken diğeri batıda
biri kuzeydeyken diğeri güneyde
onlar döndükçe “gıcırır, gıccırır” ses eder
sırası gelen gıncırdağa[1] biner.
herkes kendi küçüğüne tembih eder
“eyi sarıl, sıkı tut”
tavşana kaç, taziya tut
[1] gıncırdak / kıncırdak: tahterevalli